

اثرات سیاست‌های حمایتی دولت بر عرضه ، سطح زیر کشت و عملکرد گندم در ایران : کاربرد مدل خود توزیع با وقفه‌های گسترده

فرزانه طاهری^{۱*} - سعید یزدانی^۲ - حمید محمدی^۳

تاریخ دریافت : ۱۳۸۷/۱۱/۹ ۱۳۸۸/۲/۱۱

چکیده

در این مطالعه اثرات مداخله‌ی دولت بر عرضه ، عملکرد و سطح‌زیرکشت محصول گندم از راه محاسبه‌ی نرخ حمایت اسمی بررسی شد . داده‌های مورد نیاز از منابع آماری گوناگون از جمله : آمار نامه‌های وزارت کشاورزی و FAO طی دوره‌ی ۱۳۸۵-۱۳۵۳ بدست آمد . ایستایی متغیرها بررسی شد و پس از تعیین نرخ حمایت اسمی با استفاده از مدل ARDL و مدل مارک ترلاو ، اثر سیاست حمایتی بررسی گردید . نتایج مطالعه نشان داد که نرخ حمایت اسمی گندم طی دوره منفی بوده است به این معنی که از این محصول نه تنها حمایتی نشده بلکه به گونه‌ی ضمنی از تولید کنندگان گندم مالیات نیز اخذ شده است . این در حالی است که میزان حمایت منفی در کل دوره‌ی یاد شده یک روند کاهشی آهسته نشان می‌دهد به گونه‌ای که در سال‌های پایانی میزان حمایت منفی یا به بیان دیگر میزان اختلاف قیمت داخلی گندم با قیمت جهانی آن کاهش یافته است . در دوره‌ی کوتاه مدت متغیر قیمت واقعی گندم تأثیر شایان توجهی بر افزایش عرضه‌ی گندم ندارد در حالی که در بلند مدت قیمت واقعی گندم ، تغییرات فناوری و سطح زیر کشت بر عرضه‌ی گندم اثر مثبت دارد . همچنین نتیجه مطالعه نشان داد که متغیر نرخ

^۱ مریم اقتصاد کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی مرودشت

^۲ دانشیار گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

^۳ استادیار اقتصاد کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی چهارم

* نویسنده‌ی مسئول *Taheri_f@yahoo.com*

حمایت اسمی تاثیری بر سطح زیر کشت ندارد و تنها متغیر سطح زیر کشت در دوره‌ی قبل بر آن اثر معنی دار دارد.

واژه‌های کلیدی: نرخ حمایت اسمی، مدل خود توزیع با وقفه‌های گستردۀ ، مدل مارک نرلاو و گندم

پیشگفتار

پس از انقلاب اسلامی در ایران ، در پی تأکید مسئولان بر خودکفایی ، سیاست منفی قیمت‌گذاری در بخش کشاورزی دچار تغییر شد و دولت سعی کرد تا از راه قیمت‌گذاری تضمینی محصولات عمدۀ و استراتژیک و همچنین پرداخت یارانه‌ی کود شیمیایی ، سوموم شیمیایی و ... به عوامل تولید ، انگیزه‌های تولید را تقویت نماید ، اما پس از جنگ و اتخاذ سیاست آزادسازی اقتصادی به ناچار سیاست پرداخت یارانه به نهاده‌ها دچار تغییر گردید (الیاسی بختیاری ۱۳۷۲). بررسی شاخص قیمت محصولات کشاورزی و مقایسه‌ی آن با شاخص قیمت محصولات غیر کشاورزی حاکی است که در دهه‌ی ۶۰ شاخص‌های قیمت بخش کشاورزی وضعیت بهتری داشته اند ، اما از ابتدای دهه‌ی ۷۰ این روند معکوس شده است . همچنین محاسبه‌ی نرخ‌های حمایت برخی از محصولات کشاورزی حاکی از منفی بودن این نرخ در بیشتر سال‌هاست (رحمتی ۱۳۷۹) . لزوم تأمین نیاز مصرف‌کنندگان به کالاهای کشاورزی همواره لزوم دخالت دولتها در فرآیند تولید و به تبع آن عرضه‌ی محصولات کشاورزی را به امری موجه بدل نموده است.

مطالعات متعددی کوشیده اند تا اثر دخالت بر عرضه‌ی محصولات را مورد بررسی قرار دهند ، بر این اساس در این بخش برخی از مطالعات که به تعقیب اثر سیاست‌های دولت بر عرضه‌ی محصولات کشاورزی پرداخته اند ، مرور شده است . نرلاو (۱۹۵۶) ، با استفاده از داده‌های سری زمانی ۱۹۰۹-۳۲ و با ارایه‌ی الگویی تعدیلی به محاسبه‌ی کشش قیمتی سطح‌زیرکشت سه محصول گندم ، ذرت و پنبه پرداخت . بر این اساس وی سطح‌زیرکشت را تابعی از قیمت ، سطح‌زیرکشت دوره‌ی قبل و تغییرات فناوری در نظر گرفت . بر اساس نتایج این مطالعه کشش سطح‌زیرکشت نسبت به تغییرات قیمت گندم ، ذرت و پنبه در کوتاه مدت به ترتیب ۰/۴۸ ، ۰/۱۰ ، ۰/۲۷ و میزان این کشش‌ها در بلند مدت به ترتیب ۰/۹۳ ، ۰/۱۸ و ۰/۶۷ بدست آمد.

واریان (۱۹۷۲) اثر تغییر سیاست‌های دولت بر عرضه‌ی محصول ذرت را در ایالات متحده طی دوره‌ی ۱۹۴۸-۷۰ مورد بررسی قرار داد . در این مطالعه سطح‌زیرکشت ذرت به صورت تابعی از سیاست‌های دولت مانند پرداخت وام ، پرداخت‌های حمایتی مستقیم و پرداخت‌های جبرانی به کشاورزان و تأثیرات بازار در نظر گرفته شد . نتایج این مطالعه نشان داد که بیش از ۹۵٪ از تغییرات در سطح‌زیرکشت ذرت در ایالات متحده در طول دوره‌ی مورد بررسی ناشی از سیاست‌های مورد بررسی در مدل بوده است . لین (۱۹۹۷) با بهره‌گیری از مطالعه واریان و با استفاده از مدلی با وقفه‌ی توزیعی واکنش عرضه‌ی محصول گندم را برای دوره‌ی زمانی ۱۹۵۰-۷۵ در ایالات متحده مورد مطالعه قرار داد . متغیرهای بیانگر اثر سیاست‌های دولت در این مطالعه شامل سه متغیر نرخ حمایت مؤثر، نرخ پرداخت جبرانی مؤثر و میزان تخصیص سطح-زیرکشت بود . بر اساس نتایج این مطالعه مشخص شد که متغیر نرخ حمایت مؤثر بر عرضه‌ی گندم اثر مثبت و معنی‌داری دارد . متغیرهای نرخ پرداخت جبرانی مؤثر و سطح‌زیرکشت نیز به ترتیب اثر منفی و مثبت معنی‌دار بر عرضه‌ی نشان دادند.

قوش و نئوجی (۱۹۹۵) ، واکنش عرضه‌ی گندم و برنج هند را در مقابل سیاست‌های دولت مورد مطالعه قرار دادند . در این مطالعه عمدۀ سیاست‌های مداخله‌گرانه‌ی دولت مشتمل بر کنترل واردات ، تعیین سهمیه‌های اجباری فروش به دولت ، توزیع یارانه‌ای ، تعیین قیمت تضمینی و ذخیره و رها سازی بود . نتایج بدست آمده حاکی از تأثیرگذاری قابل ملاحظه‌ی قیمت تضمینی و فناوری بر عرضه‌ی گندم و برنج بود که سهم فناوری بیش از قیمت ارزیابی شد . همچنین سیاست‌های اتخاذ شده در زمینه‌ی فناوری و قیمت برای گندم ، از تناسب بهینه‌ای در مورد برنج برخوردار نبود .

در ایران نیز مطالعات متعددی به تحلیل عامل‌های مؤثر بر عرضه‌ی محصولات کشاورزی پرداخته‌اند که به تناسب مطالعه به تعدادی از آنها اشاره شده است .

فروهیده (۱۳۶۸) ، به بررسی اثر عوامل گوناگون اقتصادی و بویژه قیمت بر سطح زیرکشت ، عملکرد و تولید گندم در ایران پرداخت . نتایج بدست آمده نشان داد که حساسیت سطح‌زیرکشت ، عملکرد و تولید گندم نسبت به قیمت عمدۀ فروشی بیش از قیمت سازمان غله بوده است . نهاده‌های بذر اصلاح شده ، کمباین و علف‌کش‌ها دارای بیشترین اثر بر عملکرد بوده‌اند و عملکرد نیز بر سطح‌زیرکشت تأثیر مثبت و معنی‌دار نشان داد .

بر اساس مطالعه زیبایی (۱۳۷۱) ، مشخص شد که مساعدت متغیر نرخ مبادله به عرضه‌ی کل بیش از مساعدت متغیر فناوری بوده است . همچنین مساعدت نهایی متغیر قیمت نیز بیش از عامل‌های غیر قیمتی ارزیابی شد .

نوری‌نایینی و پدرام (۱۳۷۲)، سطح‌زیرکشت گندم ایران را به صورت تابعی از نسبت شاخص بهای عمده‌فروشی گندم به بهای عمده‌فروشی جو با یک سال تأخیر و شاخص جوی دی مارtin در نظر گرفتند. بر اساس نتایج تغییرات نسبی پس از طی دو سال باعث تغییر در سطح‌زیرکشت گندم خواهد شد. بنابراین برای خودکفایی افزایش قیمت ابزار ناکافی بوده و باید در جهت افزایش عملکرد اقدام شود.

قرئلی و نجفی (۱۳۷۹)، با استفاده از الگوی نرلاو به بررسی اثر قیمت پایه اعلام شده‌ی دولت بر عرضه‌ی گندم پرداختند. نتایج بدست آمده نشان داد که عرضه‌ی گندم نسبت به قیمت پایه انعطاف‌پذیر است.

asherai وسلامی (۱۳۷۹)، به مطالعه‌ی تأثیر سیاست حمایت قیمتی بر رشد تولید گندم پرداختند. نتایج این مطالعه نشان داد که ضریب حمایت در تمام دوره و برای بیشتر استان‌ها کوچک‌تر از یک است. همچنانی نتایج آزمون همگرایی بیانگر وجود رابطه‌ای بلندمدت بین ضریب حمایت اسمی و نرخ رشد تولید گندم بود.

با توجه به آنچه گفته شد در این مطالعه سعی شده است با تعقیب دو هدف زیر به تحلیل سیاست‌های دولت در خصوص محصول گندم پرداخته شود.

۱- تعیین اثر سیاست‌های مداخله‌ای دولت بر عرضه، عملکرد و سطح‌زیرکشت محصول

گندم

۲- محاسبه واکنش عرضه، عملکرد و سطح‌زیرکشت گندم نسبت به نرخ حمایت.

روش پژوهش الگوی تعديل جزیی نرلاو

الگوی تعديل جریبی نرلاو (1956) از جمله مشهورترین مدل‌های برآورد توابع عرضه عملکرد و سطح‌زیرکشت است. به باور نرلاو روی هم رفته اگر عرضه‌ی بهینه یا بالقوه‌ی محصولی در سال جاری (y^*) تابعی از قیمت تضمینی آن در همان سال (P^*) فرض شود، رابطه‌ی زیر تصور پذیر است.

$$y_i^* = \beta_0 + \beta_1 P_i + \mu_i \quad (1)$$

با توجه به این که عرضه‌ی بالقوه به گونه‌ی مستقیم قابل مشاهده نیست، نرلاو از فرضیه‌ی تعديل جزیی استفاده نمود که به شرح زیر است:

$$y_t - y_{t-1} = \lambda(y_t^* - y_{t-1}) \quad 0 \leq \lambda \leq 1 \quad (2)$$

یا

$$y_t = \lambda y_t^* + (1-\lambda)y_{t-1} \quad (3)$$

$$y_t = \lambda y_t^* + (1-\lambda)y_{t-1} \quad (4)$$

با جایگزین کردن رابطه‌ی (۱) در رابطه‌ی (۳) رابطه‌ی تعديل جزیی زیر بدست می‌آید:

$$y_t = \lambda\beta_0 + \lambda\beta_1 p_t + (1-\lambda)y_{t-1} - \lambda\mu_t \quad (5)$$

باشد. شکل نهایی الگو به صورت زیر خواهد بود.

$$y_t = \alpha_0 + \alpha_1 P_t + \alpha_2 y_{t-1} + v_t \quad (6)$$

اما با توجه به این که تولیدکنندگان پس از کشت محصول دیگر امکان واکنش در مقابل تغییرات قیمت را ندارند، معمولاً عقیده براین است که تصمیم آنها برای عرضه‌ی محصول در دوره‌ی t بیشتر بر اساس انتظارات قیمتی شکل گرفته در دوره‌ی $t-1$ صورت می‌گیرد، لذا لازم است متغیر P_{t-1} به جای P_t در مدل بالا به کار گرفته شود. همچنین به پیروی از مطالعه‌ی هاک و همکاران (1976) و لین (1997) از معیار نرخ حمایت موثر به عنوان متغیر بیانگر سیاست‌گذاری دولت، در مدل عرضه استفاده شد. بر این اساس شکل کلی الگوی این پژوهش به صورت زیر است:

$$y_t = \alpha_0 + \alpha_1 P_{t-1} + \alpha_2 NRP_{t-1} + \alpha_3 T + \alpha_4 y_{t-1} + \alpha_5 CP_{t-1} + \varepsilon_t \quad (7)$$

که در آن y_t و y_{t-1} سطح زیرکشت، تولید یا عملکرد در هکتار در دوره t و $t-1$ قیمت محصول در دوره $t-1$ ، NPR_{t-1} نرخ حمایت اسمی دولت در دوره $t-1$ و T متغیر روند زمانی و CP_{t-1} قیمت واقعی محصول رقیب (جو) است. در الگوی یاد شده ضریب متغیر y_{t-1} ضریب تعديل است و چگونگی واکنش سطح زیرکشت، تولید یا عملکرد را در مقابل سیاست‌ها نشان می‌دهد.

نرخ حمایت اسمی دولت به عنوان مقدار انحراف قیمت‌های داخلی تولیدات قابل تجارت از قیمت سرمز آنها تعریف می‌شود هاک و همکاران (1976):

$$NPR = \frac{P^d}{P^b} - 1$$

که در آن P^d قیمت داخلی محصول کشاورزی قابل تجارت، P^b قیمت سر مرز محصول می‌باشد. برای محاسبه‌ی قیمت معادل مرزی واقعی نیز می‌توان قیمت جهانی را با استفاده از نرخ ارز واقعی به ریال تبدیل کرده وسپس با استفاده از شاخص قیمت (صرف‌کننده) تعديل کرد. محاسبه‌ی نرخ ارز واقعی مبتنی بر روش قدرت برابری خرید و به صورت $E_t = \frac{P_t}{P_0} E_0$ که در آن E_t نرخ ارز واقعی، P_t شاخص قیمت صرف‌کننده داخلی، P_0 شاخص قیمت صرف‌کننده آمریکا و E_0 نرخ ارز در بازار آزاد در سال مبدأ (سال ۱۳۶۹) می‌باشد.

به گونه‌ی معمول در رگرسیون فرض بر استتا بودن متغیرهای توضیحی است و لازم است در صورت ایستا نبودن، ابتدا این متغیرها ایستا شوند زیرا در غیر این صورت نتایج آماری قابل اعتماد نخواهند بود. از میان آزمون‌های ارایه شده برای ایستایی، آزمون دیکی-فولر و دیکی-فولر تعمیم یافته کاربردی گستردگر دارند که در این مطالعه نیز آزمون دیکی-فولر تعمیم یافته مورد استفاده قرار گرفت. این آزمون بر اساس رگرسیون زیر انجام می‌شود (نوفرستی ۱۳۷۸):

$$\Delta X_t = \theta_0 + \beta t + (\rho - 1)X_{t-1} + \sum_{i=1}^k \theta_i \Delta X_{t-i} + u_t \quad , \quad u_t \sim N(0, \delta^2)$$

که در آن ΔX_t سری زمانی مورد آزمون و t روند زمانی می‌باشد. داده‌های مورد استفاده در این مطالعه شامل داده‌های عرضه، عملکرد، سطح زیرکشت، قیمت داخلی و جهانی، و نرخ ارز طی دوره‌ی ۱۳۶۰-۸۳ می‌باشد که از سالنامه‌های آماری وزارت جهاد کشاورزی، مرکز آمار ایران و پایگاه اطلاعاتی فائق بدست آمد.

نتایج و بحث

نرخ حمایت اسمی

همان گونه که گفته شد ، در این مطالعه از متغیر نرخ حمایت اسمی به عنوان متغیر بیانگر جهت گیری دولت در سیاستگذاری استفاده شد . به کمک روابطی که برای محاسبه‌ی نرخ حمایت اسمی ذکر شد نرخ حمایت اسمی گندم محاسبه شد نتایج بدست آمده از این محاسبه در جدول (۱) آمده است . همان گونه که در جدول (۱) مشاهده می‌شود ، نرخ حمایت اسمی گندم طی دوره منفی بوده است به این معنی که از این محصول نه تنها حمایتی نشده بلکه از تولید کنندگان گندم به گونه‌ی ضمنی مالیات نیز اخذ شده است . البته ، میزان این حمایت منفی در کل دوره‌ی پاد شده یک روند کاهشی آهسته نشان می‌دهد به گونه‌ای که در سال‌های پایانی میزان حمایت منفی یا به بیان دیگر میزان اختلاف قیمت داخلی گندم با قیمت جهانی آن کاهش یافته است . همان گونه که از آمار این جدول بر می‌آید ، میزان اختلاف قیمت داخلی و جهانی گندم طی دهه‌ی ۱۳۵۳-۱۳۶۳ نسبت به سال‌های باقیمانده‌ی دوره‌ی منتخب بیشتر بوده است یا به بیان دیگر میزان عدم حمایت در این سال‌ها بیش از سایر سال‌ها بوده است . در مجموع به نظر می‌رسد میزان عدم حمایت از تولید کنندگان گندم طی دوره‌ی منتخب کاهش یافته است . در ادامه پیرامون نقش سیاست‌های حمایتی دولت به کمک تصریح توابع عرضه ، عملکرد و سطح زیر کشت بیشتر بحث خواهد شد.

تابع عرضه‌ی گندم

در تحلیل تابع عرضه‌ی گندم ابتدا به منظور جلوگیری از بروز تورش همزمانی به کمک آزمون هاسمن که پیش‌تر در روش پژوهش روابط آن ذکر شد ، مساله‌ی همزمانی توابع عرضه و تقاضای گندم مورد آزمون قرار گرفت . همان گونه که در جدول (۲) مشاهده می‌شود ، ضریب متغیر جزء اخلال ناشی از تخمین معادله‌ی کاهش یافته ، در معادله‌ی عرضه اهمیت آماری نداشته است به این معنی که معادله‌های عرضه و تقاضای گندم مستقل از یکدیگرند . البته با توجه به دخالت گسترده‌ی دولت در بازار گندم به منظور توزیع یارانه‌ای آن امر کاملاً مبتنی بر انتظار است .

با توجه به این که داده‌های مورد استفاده در تحلیل عرضه‌ی گندم از نوع سری زمانی هستند ، ابتدا رفتار این متغیرها از نظر ساکن بودن بررسی شد . این متغیرها شامل عرضه‌ی داخلی گندم ، قیمت واقعی گندم ، قیمت واقعی جو ، نرخ حمایت اسمی و سطح زیر کشت بود که

از میان آنها متغیر عرضه‌ی داخلی با یک بار تفاضل گیری ساکن شد (۱) حال آنکه سایر متغیرها در سطح رفتار ساکنی از خودنشان دادند (۰) . ازین رو با توجه به وجود متغیرهای (۱) و (۰) از تحلیل هم جمعی موسوم به **ARDL** استفاده شد . بر اساس این روش، امکان پرداختن به هر دوی روابط کوتاه مدت و بلند مدت وجود نتایج ناشی از برآورد و مدل **ARDL** در جدول (۷) آمده است . به منظور آزمون وجود یا عدم وجود رابطه‌ی بلند مدت بین متغیرهای مستقل و عرضه‌ی داخلی گندم می‌توان به کمک دو فرض H_0 و H_1 به شرح زیر آزمون نمود.

$$H_0: \beta_2 = \beta_4 = \beta_6 = 0$$

H_1 حداقل یکی از ضرایب بالا مخالف صفر است :

از میان ضرایب یاد شده، دو ضریب β_2 و β_6 در سطح اطمینان ۹۰ درصد معنی دار هستند . بنابراین، نمی‌توان فرض صفر مبنی بر برابر با صفر بودن ضرایب یاد شده را پذیرفت و این وضعیت دال بر وجود رابطه‌ی بلند مدت میان متغیرهای قیمت، نرخ حمایت گندم، سطح زیر کشت و عرضه‌ی داخلی گندم می‌باشد . همچنین، مقایسه‌آماره‌ی F ناشی از این تصریح با پیشنهادی پسران (۱۹۹۷) نیز حاکی از وجود رابطه‌ی بلند مدت می‌باشد . در تصریح مدل جدول (۳) وقفه‌ی بھینه‌ی دو انتخاب شد همان‌گونه که مشاهده می‌شود، براساس آزمون‌های تشخیص مربوط به مدل برآورد شده، افزون بر برخورداری از تصریح بدون تورش دچار خود همبستگی و ناهمسانی واریانس نیز نمی‌باشد .

روابط بلند مدت ناشی از این تصریح در جدول (۴) خلاصه شده است .

در درازمدت تمامی متغیرهای مدل بر عرضه‌ی گندم اثر معنی دار دارند . البته انتظار می‌رود با افزایش حمایت دولت یا به بیان دیگر مداخله‌ی مثبت، میزان عرضه افزایش یابد، اما ضریب منفی متغیر نرخ حمایت اسمی بیانگر اثر منفی مداخله‌ی دولت می‌باشد که زارعین نه تنها مورد حمایت قرار نگرفته‌اند بلکه به گونه‌ی ضمنی مالیات نیز به دولت پرداخت کرده‌اند . این اثر را می‌توان به نامساعد بودن میزان حمایت از تولید گندم در مقایسه با سایر محصولات نسبت داد به گونه‌ای که از نظر تولید کنندگان این حمایت موثر نبوده و موجب تقویت انگیزه تولید نمی‌شود . از سوی دیگر متغیرهای سطح زیر کشت، قیمت واقعی گندم و متغیر بیانگر تعییرات فناوری بر عرضه اثر مثبت دارند . افزایش سطح زیر کشت همزمان با افزایش بهره وری عامل‌های تولید کمیاب می‌تواند باعث رشد عرضه‌ی گندم شود . بویژه این که متغیر بیانگر فناوری نیز اثر مثبت و شایان توجهی بر عرضه دارد . این متغیر هم می‌تواند باعث افزایش عملکرد شود و هم این که امکان بهره برداری از زمین‌هایی که بیشتر به دلیل کمبود آب قبل بهره برداری نمی‌باشند را

از راه بهبود سیستم آبیاری فراهم نماید . بر اساس روابط بلند مدت متغیرها کشش هر یک از آنها محاسبه شد . مقادیر این کشش‌ها در جدول زیر آمده است . گفتنی است که در این مطالعه به پیروی از مطالعات انجام شده از مقادیر تأخیری متغیرهای قیمت ، قیمت واقعی گندم و نرخ حمایت اسمی استفاده شد . همچنین ، متغیر قیمت واقعی جو به عنوان محصول رقیب ، به دلیل خطی شدید با سایر متغیرهای مدل ، از الگو حذف شد . بر اساس نتایج عرضه در مقابل افزایش سطح زیر کشت نسبت به سایر متغیرها و اکنش بیشتری از خود نشان می دهد . به گونه ای که با افزایش یک درصدی سطح زیر کشت ، عرضه تا نزدیک به ۲ درصد افزایش می یابد . (البته باید دقت نمود که افزایش سطح زیر کشت منوط به تأمین نهاده‌ها حداقل در حد مقایر فعلی بکار گیری از آنها باشد) .

همچنین مساعدت قیمت واقعی گندم به افزایش تولید بیش از متغیرهای نرخ حمایت و فناوری است . البته ، نباید از خاطر دور داشت که بخشی از مساعدت سطح زیر کشت به عرضه در گرو بهبود فناوری استفاده از نهاده‌ی کمیاب آب به گونه‌ی ویژه وروی هم رفته افزایش بهره وری نهاده‌ها می باشد که می توان افزایش بهره وری نهاده‌ها و در بی آن افزایش سطح زیر کشت در ازای مقادیر مشخص از بکارگیری نهاده‌ها را به بهبود فناوری نیز نسبت داد . افزون بر این انتظار می رود با کاهش عدم حمایت دولت یا کاهش مداخله‌ی تأمین با اثر منفی دولت میزان عرضه افزایش یابد . در کوتاه مدت متغیر قیمت واقعی گندم تأثیر شایان توجهی بر افزایش عرضه ندارد در حالی که اثر سایر متغیرها در کوتاه مدت نیز به لحاظ آماری معنی دار است (جدول ۷) .

علامت ضرایب در کوتاه مدت مشابه علامت آنها در رابطه‌ی بلند مدت است . مقدار ضریب عبارت تصحیح خطار نیز بیانگر آن است که پس از یک سال میزان انحراف مقادیر کوتاه مدت عرضه از مقادیر تعادلی بلند مدت آن تعديل خواهد شد و تولید کنندگان طی یک دوره به سیاست‌های اعمال شده و اکنش نشان خواهند داد که زمان سریعی تلقی می شود . مدل تصحیح خطای برآشش شده قادر است ۸۸/۷ درصد از تغییرات عرضه‌ی گندم را در کوتاه مدت توضیح دهد مقدار آماره‌ی F نیز حاکی از معنی داری کل مدل برآورد شده می باشد .

به این ترتیب نمی توان با انتکا به افزایش قیمت واقعی گندم در کوتاه مدت به افزایش عرضه دست یافت این نکته از جهت افزایش مخارج دولت به عنوان عامل اصلی خرید گندم دارای اهمیت است . از سوی دیگر برای افزایش عرضه در دراز مدت توجه حمایتی به این محصول امری لازم است . از سوی دیگر باید توجه داشت که مساعدت مؤثر سطح زیر کشت تنها پس از افزایش بهره وری عامل‌های تولید کمیاب عملی خواهد بود .

تابع سطح زیر کشت گندم

به منظور بررسی اثر سیاست‌های دولت بر سطح زیر کشت گندم از الگوی تعديل جزیی نرلاو استفاده شد. متغیرهای این الگو شامل قیمت واقعی گندم، سطح زیر کشت دوره‌ی قبل، متغیر نرخ حمایت اسمی و متغیر روند زمانی که به عنوان متغیر بیانگر پیشرفت فناوری است و عملکرد بود. در این الگو از مقادیر تأخیری متغیرهای قیمت واقعی، نرخ حمایت اسمی و علمکرد استفاده شد. تمامی متغیرهای به کار گرفته شده در سطح ساکن بودند. البته، متغیرهای عملکرد و سطح زیر کشت گندم پس از حذف اثر شکست ساختاری به ترتیب در سال‌های ۱۳۷۸ و ۱۳۷۱ رفتار ساکنی از خود نشان دادند.

نتایج بدست آمده از برآورد تابع سطح زیر کشت گندم در جدول (۸) ملاحظه می‌شود. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود، متغیر نرخ حمایت اسمی تقریباً هیچ تأثیری بر روی سطح زیر کشت گندم ندارد. مساعدت مثبت متغیرهای قیمت واقعی، فناوری و عملکرد نیز بر سطح زیر کشت اهمیت آماری ندارد. تنها ضریب معنی دار ضریب متغیر سطح زیر کشت دوره‌ی قبل است. بر اساس این ضریب، مقدار ضریب تعديل $1/5$ خواهد بود. به این ترتیب تولید کنندگان پس از یک دوره‌ی دو ساله نسبت به انحرافات سطح زیر کشت در دوره‌ی بلند مدت واکنش نشان می‌دهند. در مجموع متغیرهای به کار گرفته شده قادرند بیش از ۸۲ درصد از تغییرات در سطح زیر کشت را تبیین نمایند. آماره‌ی F نیز حاکی از همیت آماری کل مدل بدست آمده است. درستی تصريح مدل یاد شده به وسیله‌ی آزمون ریست رمزی بررسی شد. نتایج بدست آمده از این آزمون حاکی از عدم وجود تورش تصريح بود. آماره‌ی LM نیز حاکی از وجود خود همبستگی پیابی میان جمله‌های اخلال معادله بود در بررسی همخطی میان متغیرها نیز به بررسی همبستگی جزیی میان متغیرها اکتفا شد که بر اساس این بررسی همبستگی میان بیشتر متغیرها بسیار اندک بود. البته در تصريح مدل یاد شده از متغیر قیمت واقعی جو نیز به عنوان اثر محصول رقیب بر تغییر سطح زیر کشت استفاده شد، اما به دلیل وجود همخطی شدید این متغیر با سایر متغیرها، از معادله حذف گردید.

در مجموع پیرامون تأثیر گذاری مثبت و معنی دار متغیر سطح زیر کشت دوره‌ی قبل می‌توان گفت که محصول گندم در الگوی کشت تولید کنندگان از جایگاهی ویژه برخوردار است به گونه‌ای که به پیروی از الگوی کشت دوره‌های پیش از خود تمایل دارند آن را در الگوی خود حفظ نمایند. عدم مساعدت معنی دار متغیر قیمت واقعی نشان دهنده‌ی عدم افزایش معنی دار آن در طول دوره‌ی منتخب می‌باشد. پیشرفت فناوری‌هایی مانند بهبود شیوه‌ی آبیاری می‌تواند به افزایش سطح زیر کشت آبی مساعدت نماید زیرا با بهبود راندمان آبیاری می‌توان زمین‌های

بیشتری را به زیر کشت برد بنابراین ، با این پیش فرض که فناوری را بتوان معادل استفاده از شیوه‌های نوین آبیاری دانست . اثر منفی متغیر نرخ حمایت را می‌توان به این صورت توجیه نمود که همزمان با افزایش نرخ حمایت از گندم ممکن است در عمل محصولات رقیب دیگر از موقعیت حمایتی بیشتری برخوردار بوده باشدند به گونه‌ای که با وجود افزایش نسبی در حمایت از گندم ، این محصولات توانسته اند بخشی از سطح زیر کشت گندم را به خود اختصاص دهند . براین اساس ، افزایش سطح زیر کشت محصول گندم مشروط بر حمایت مؤثر از آن در مقایسه با سایر محصولات رقیب خواهد بود .

یکی دیگر از نکات در خور توجه این است که ممکن است پیشرفت فناوری منجر به افزایش عملکرد شود و افزایش عملکرد موجب افزایش سطح زیر کشت شود . به هر حال در این مطالعه به پیروی از مطالعه‌ی دیندساو شارما (۱۹۹۷) از هر دو متغیر فناوری و عملکرد در تصریح تابع سطح زیر کشت استفاده شد .

تابع عملکرد گندم

در تصریح تابع عملکرد گندم از متغیرهای قیمت واقعی گندم ، نرخ حمایت اسمی و قیمت واقعی جو ، متغیر روند زمانی و متغیر عملکرد دوره‌ی گذشته استفاده شد . گفتنی است که از متغیر قیمت واقعی جو به عنوان محصول رقیب استفاده شد در سطح ساکن بود . استفاده از این متغیر در پی این توجیه صورت گرفت که افزایش قیمت واقعی جو می‌تواند موجب تخصیص نهاده‌های تولید مورد استفاده در گندم بویژه نهاده‌هایی همچون آب و کود شیمیایی در تولید جو شده و از این راه بر عملکرد گندم اثر منفی داشته باشد .

بر اساس نتایج بدست آمده فقط متغیر فناوری بر عملکرد گندم اثر مثبت داشته است . این متغیر در سطح اطمینان ۹۷ درصد اثری معنی دار بر افزایش عملکرد دارد . فناوری می‌تواند به صورت استفاده از سیستم‌های آبیاری ، نهاده‌هایی همچون کود شیمیایی ، سوموم شیمیایی و یا بذر اصلاح شده باشد اثر هیچ یک از متغیرهای دیگر از اهمیت آماری لازم برخوردار نیست ، اما به هر حال انتظار می‌رود با افزایش قیمت واقعی گندم میزان عملکرد گندم افزایش یابد . کاهش قیمت واقعی جو نیز می‌تواند افزایش در عملکرد گندم را در پی داشته باشد . افزایش قیمت واقعی گندم و کاهش قیمت واقعی جو می‌تواند از راه تقویت انگیزه‌ی بکارگیری شیوه‌های نوین فناوری تولید ، افزایش در عملکرد را در پی داشته باشد . بار دیگر مشاهده می‌شود که متغیر نرخ حمایت اسمی بر عملکرد گندم اثر منفی دارد . یعنی در عمل مداخله‌ی دولت در زمینه‌ی تولید

منجر به کاهش انگیزه بکارگیری تدابیر افزاینده‌ی عملکرد شده است که نظیر سطح زیر کشت عدم اثر بخشی حرکت حمایتی دولت از گندم در مقایسه با سایر محصولات رقیب را می‌توان دلیل اثر حمایت دولت عنوان کرد. بر اساس ضریب متغیر تأخیری، عملکرد گندم ضریب تعديل برابر با ۰/۹۲ و سرعت تعديل نزدیک به ۱ سال است. سرعت واکنش بالا در عملکرد را می‌توان به امکان بهره‌گیری از تدابیر گوناگون جهت افزایش عملکرد در تمامی زمان کاشت و داشت (مانند استفاده از نهاده‌های جدید بذرهای اصلاح شده، استفاده از کود شیمیایی و بهبود راندمان آبیاری) نسبت داد. البته ضریب تعديل از اهمیت آمای بسیار پایینی برخوردار است.

با معنی دار بودن آماره‌ی F و همچنین عدم وجود تورش تصريح، خود همبستگی و همخطی که به کمک آزمون های عنوان شده در بخش پیش بررسی شد، می‌توان مدل یاد شده را یک مدل بهیته تلقی نمود. زیرا بر اساس آماره‌ی F کل مدل معنی دار است و افزون بر این تصريح یاد شده قادر است بیش از ۸۱ درصد از تغییرات در عملکرد را توجیه کند. با توجه به معنی دار بودن متغیر فناوری کشش های کوتاه مدت و بلند مدت این متغیر به صورت زیراست. البته با توجه به عدم معنی دار بودن ضریب تعديل در مورد کشش بلند مدت عملکرد نسبت به فناوری قضاوت همراه با تردید خواهد بود.

$$\frac{10.5}{8406147} \times 42.6 = 0.00005$$

$$\frac{0.00005}{0.92} = 0.00006$$

همان گونه که مشاهده می‌شود، کشش عملکرد نسبت به متغیر فناوری بسیار اندک و در حد صفر است بویژه این که کشش بلند مدت در سطح اطمینان ۹۰ درصد اهمیت آماری نیز ندارد. عدم مساعدة کارای فناوری بر عملکرد، در طی دوره‌ی مورد مطالعه می‌تواند ناشی از عدم تجدید در بکارگیری فناوری باشد. لازم است در راستای پژوهش و ایجاد فناوری های بهینه و متناسب با شرایط ایران مانند تولید بذرهای اصلاح شده و همچنین بهبود راندمان به کارگیری نهاده‌ی کمیاب آب اقدام های کارآمدی صورت گیرد.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

در این مطالعه اثرات مداخله‌ی دولت از راه محاسبه‌ی نرخ حمایت اسمی بر عرضه، عملکرد و سطح زیرکشت محصول گندم بررسی شد. داده‌های مورد نیاز از منابع آماری گوناگون از قبیل آمارنامه‌های وزارت کشاورزی و *FAO* طی دوره‌ی ۱۳۵۳-۱۳۸۵ بدست آمد. ایستایی متغیرها پس از تعیین نرخ حمایت اسمی با استفاده از مدل *ARDL* و مدل مارک نرلاو اثر سیاست حمایتی بررسی گردید. نتایج مطالعه نشان داد که نرخ حمایت اسمی گندم طی دوره منفی بوده است به این معنی که از این محصول نه تنها حمایتی نشده بلکه از تولید کنندگان گندم به گونه‌ی ضمنی مالیات نیز گرفته شده است. این در حالی است که میزان حمایت منفی در کل دوره‌ی یاد شده یک روند کاهشی آهسته نشان می‌دهد به گونه‌ای که در سال‌های پایانی میزان حمایت منفی یا به بیان دیگر میزان اختلاف قیمت داخلی گندم با قیمت جهانی آن کاهش یافته است. در دوره‌ی کوتاه مدت متغیر قیمت واقعی گندم تأثیر شایان توجهی بر افزایش عرضه‌ی گندم ندارد. در حالی که در بلند مدت قیمت واقعی گندم، تغییرات فناوری و سطح زیر کشت بر عرضه‌ی گندم اثر مثبت دارد. همچنین نتیجه‌ی مطالعه نشان داد که متغیر نرخ حمایت اسمی تاثیری بر سطح زیر کشت ندارد و تنها متغیر سطح زیر کشت در دوره‌ی قبل بر آن اثر معنی دارد. بر اساس این نتایج پیشنهادهای زیر ارایه می‌شود.

۱- تجدید نظر در سیاست مداخله‌ی دولت با سیاست‌های مکمل نظیر تجدید نظر در

فناوری به صورت استفاده از سیستم‌های آبیاری، نهاده‌هایی همچون کود شیمیایی، سموم شیمیایی و یا بذر اصلاح.

۲- در نظر گرفتن سیاست‌های مداخله در رابطه با محصولات رقیب گندم از قبیل جو

۳- همراه کردن سیاست‌های مداخله‌ی کوتاه مدت با سیاست‌های بلند مدت

منابع

۱. اشرافی ف. سلامی ح. ۱۳۷۹. تجزیه و تحلیل تاثیر سیاست حمایت قیمتی بر روند رشد گندم در ایران، استفاده از روش همگرایی. مجموعه مقالات سومین کنفرانس اقتصاد کشاورزی ایران دانشگاه فردوسی مشهد. ص: ۱۳۹ - ۱۶۱.
۲. الیاسی بختیاری ط. ۱۳۷۲. عوامل مؤثر بر واکنش عرضه پنبه در ایران. مجموعه مقالات دومین سمپوزیوم سیاست کشاورزی ایران. دانشگاه شیراز.
۳. رحمتی س. ع. ر. ۱۳۷۹. بررسی اثر سیاست‌های حمایتی دولت بر رشد عرضه محصولات کشاورزی با تأکید بر گندم، برنج، چغندر قند و پنبه. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه شیراز. شیراز.
۴. زیبایی م. ۱۳۷۱. بررسی نقش سیاست‌های قیمت گذاری در تغییرات الگوی کشت و درآور زراعی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه شیراز. شیراز.
۵. سازمان جهاد کشاورزی. آمارنامه کشاورزی. سال‌های مختلف. تهران.
۶. فروهیده م. ۱۳۶۸. بررسی عوامل مختلف اقتصادی و بویژه قیمت بر سطح زیر کشت، عملکرد و تولید گندم در ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شیراز. شیراز.
۷. قریلی ع. ا. و ب نجفی. ۱۳۷۹. تاثیر تعیین قیمت پایه از سوی دولت بر عرضه گندم در ایران. مجموعه مقالات سومین کنفرانس اقتصاد کشاورزی ایران. دانشگاه فردوسی مشهد. ص: ۱۳۹ - ۱۶۳.
۸. مرکز آمار ایران. سالنامه آماری کشور. سالهای مختلف - تهران
۹. مرکز آمار ایران. قیمت محصولات و هزینه خدمات محصولات کشاورزی. تهران.
۱۰. نوری نایینی م. پدرام س. ۱۳۷۲. عرضه داخلی گندم و عوامی مؤثر بر آن. فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه. سال اول. شماره ۲: ۵۲ - ۶۶.
۱۱. نوفستی م. ۱۳۷۸. ریشه واحد و همگمعی در اقتصاد سنجی - چاپ اول. انتشارات رسا.

12. Dindsa K. S. and A sharma. 1997. A regional analysis of growth and supply responses of pulses-study of Punjab. Indian Journal of Agricultural Economics. 52: 87-100.
13. FAO, Food and Agriculture Organization. www.fao.org
14. Ghosh N. and C Neogi. 1995. Supply response of food grain and policy actions: A model with rational expectation hypothesis. Indian Journal of Agricultural Economics. 50: 135-152.

15. Houck J. P. and Rayan M.E. 1972. supply analysis for corn in United States: The impact of changing government programs. *American Journal of Agricultural Economics.* 54: 184 – 191.
16. Lin W.1977. Measuring aggregate supply response under instability. *American journal of Agricultural Economics.* 59: 903 –904.
17. Nerlove M. 1956. Estimates of the elastic ties of supply of selected agricultural commodities. *Journal of farm Economics,* 38:496-509.
18. Singh B. 2005. A forecasting and policy simulation oriented small macro-model for the Indian economy. *Journal of Policy Modeling.* Article in Press.

پیوست ها

جدول ۱- نرخ حمایت اسمی گندم طی دوره ۸۵-۱۳۵۳

نرخ حمایت اسمی	سال	نرخ حمایت اسمی	سال
-۰/۶۰	۱۳۷۰	-۰/۹۴	۱۳۵۳
-۰/۵۸	۱۳۷۱	-۰/۸۹	۱۳۵۴
-۰/۵۷	۱۳۷۲	-۰/۸۱	۱۳۵۵
-۰/۴۹	۱۳۷۳	-۰/۷۸	۱۳۵۶
-۰/۶۰	۱۳۷۴	-۰/۷۳	۱۳۵۷
-۰/۶۰	۱۳۷۵	-۰/۷۵	۱۳۵۸
-۰/۷	۱۳۷۶	-۰/۹۰	۱۳۵۹
-۰/۸	۱۳۷۷	-۰/۸۳	۱۳۶۰
-۰/۸	۱۳۷۸	-۰/۶۲	۱۳۶۱
-۰/۸	۱۳۷۹	-۰/۶۷	۱۳۶۲
-۰/۸	۱۳۸۰	-۰/۳۹	۱۳۶۳
-۰/۸۲	۱۳۸۱	-۰/۲۲	۱۳۶۴
-۰/۷۹	۱۳۸۲	-۰/۵۴	۱۳۶۵
-۰/۶۸	۱۳۸۳	-۰/۶۷	۱۳۶۶
-۰/۵۵	۱۳۸۴	-۰/۸۴	۱۳۶۷
-۰/۵۳	۱۳۸۵	-۰/۸۷	۱۳۶۸
-	۱۳۸۶	-۰/۷۰	۱۳۶۹

مأخذ: یافته های پژوهش

جدول ۲ - نتایج بدست آمده از آزمون همزمانی هاسمن

انحراف معیار	ضریب جمله اخلاق
۱۱/۶۵	-۱۲/۳۱

مأخذ: یافته های پژوهش

جدول ۳: نتایج بدست آمده از مدل ARDL تابع عرضه‌ی گندم

انحراف معیار	ضریب	نام متغیر
۰/۱۸	-۰/۳۲	β_1 عرضه‌ی گندم با یک وقفه
۰/۳۶	۱/۸۰ **	β_2 سطح زیر کشت
۰/۵۴	۱/۷۱ **	β_3 سطح زیر کشت با یک وقفه
۷۶۵۷	۸۳/۷۷	β_4 قیمت واقعی گندم
۹۸۱۵	۳۰۳۸۱/۲**	β_5 قیمت واقعی گندم با یک وقفه
۳۹۰۱۱۰	-۷۷۳۰۹۸/۲	β_6 نرخ حمایت اسمی گندم
۴۵۶۲۳۷	-۱۷۸۵۳۸۶***	β_7 نرخ حمایت اسمی گندم با یک وقفه
۲۶۶۴۲۴۹	-۱/۸ $\times 10^{+7}$ ***	C عرض از مبداء
۸۱۵۱۷	۱۸۴۱۳۴/۵	T متغیر روند زمانی
D.W	۲/۰۴	R ²
		۰/۹۵
		F ***
		۴۳/۵۵ آماره‌ها

مأخذ: یافته‌های پژوهش

***, ** به ترتیب معنی داری در سطح ۵ و ۱ درصد

جدول ۴- نتایج بدست آمده از برآورد رابطه‌ی بلند مدت مدل ARDL عرضه‌ی گندم

انحراف معیار	ضریب	نام متغیر
۰/۲۶	۲/۶۶ ***	β_1 سطح زیر کشت
۷۷۷۹	۲۳۰۲۸/۱ **	β_2 قیمت واقعی گندم
۴۳۳۳۹۹	-۱۹۳۳۹۹۲۲***	β_3 نرخ حمایت اسمی
۱۹۹۳۹۵۰	-۱/۳۶ $\times 10^{-7}$ ***	C عرض از مبداء
۵۲۵۴۲۰	۱۳۹۱۸۴/۷**	T متغیر روند زمانی

مأخذ: یافته‌های پژوهش

***, ** به ترتیب معنی دار در سطح ۵ و ۱ درصد

جدول ۵- نتایج بدست آمده از محاسبه‌ی رابطه‌ی بلند مدت کشش واقعی عرضه‌ی گندم با متغیرها

کشش عرضه	نام متغیر
۰/۳۶	قیمت واقعی
۰/۱۲	نرخ حمایت اسمی
۱/۹۷	سطح زیر کشت
۰/۱۷	فناوری

مأخذ: یافته‌های پژوهش

جدول ۶- نتایج بدست آمده از مدل تصحیح خطأ عرضه گندم

انحراف معیار	ضریب	نام متغیر
۰/۳۶	۱/۸۰ ***	تفاضل مرتبه‌ی نخست سطح زیر کشت
۷۶۵۷	۸۳/۷۷	تفاضل مرتبه‌ی نخست قیمت واقعی گندم
۳۹۰۱۱۰	-۷۷۳۰۹۸*	تفاضل مرتبه‌ی نخست نرخ حمایت اسمی
۲۶۶۴۲۴۹	-۱/۸×۱۰ ^{-۷} **	تفاضل مرتبه‌ی نخست عرضی از مبدأ
۸۱۵۱۷/۹	-۱/۳۲***	تفاضل مرتبه‌ی نخست روند زمانی
۰/۱۸	-۰/۸۵	جزو تصحیح خطأ با یک وقفه
D.W	۲/۰۴	R ²
		۰/۸۹
		F
		۲۸/۵۱
		آماره‌ها

مأخذ: یافته‌های پژوهش

***, ** به ترتیب معین دار در سطح ۵ و ۱ درصد

جدول ۷- نتایج بدست آمده از تخمین تابع سطح زیر کشت گندم

نام متغیر	ضریب	انحراف معیار
عرض از مبداء	۱۷۳۸۲۴۰ *	۹۰۵۰۲۶
قیمت واقعی گندم	۹۹۷	۳۲۰۵
سطح زیر کشت دوره‌ی قبلی	۰/۵۰ **	۰/۱۷
متغیر موهومی سال ۷۱	-۱۵۹۶۴۲ *	۷۸۲۵۷
متغیر موهومی سال ۷۸	-۱۴۲۴۸۶۰ ***	۲۸۶۴۶۶
نرخ حمایت اسمی	-۵۳۳۹	۲۱۷۸۱۹
متغیر روند زمانی	۱۴۱۳۲	۲۸۰۴۹
عملکرد دوره‌ی قبلی	۱۱۱۶/۸	۷۷۸
آماره	F ۱۴/۰۵ ***	$D.W$ ۱/۶ R^2 ۰/۸۳

مأخذ: یافته‌های پژوهش

***, **, * به ترتیب معنی داری در سطح ۱۰ و ۵ و ۱ درصد

جدول ۸- نتایج بدست آمده از تخمین تابع عملکرد گندم

نام متغیر	ضریب	انحراف معیار
عرض از مبداء	۷۲۳ **	۳۰۱
تغییر روند زمانی	۴۲/۶ **	۱۷
قیمت واقعی گندم	۰/۷۶	۱/۳۶
نرخ حمایت اسمی گندم	-۱۲۶	۱۱۵/۵
قیمت واقعی جو	-۰/۸۳	۱/۱۴
متغیر موهومی سال ۱۳۷۸	۸۸/۹	۱۷۰/۳
عملکرد دوره قبل	۰/۰۸	۰/۳۲
آماره ها	F ۱۴/۷ ***	$D.W$ ۲/۳ R^2 ۰/۸۱

مأخذ: یافته‌های پژوهش

***, **, * به ترتیب معنی داری در سطح ۵ و ۱ درصد

Archive of SID